

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อนันต์ อัคร (2511: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษา ประมวลการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมสอนมาก คือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้เน้นในเรื่องความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเน้นในเรื่องกฎกติกา กีฬาที่นิยมกันมาก คือ บาสเกตบอล โรงเรียนยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา อุปกรณ์การสอน สถานที่เล่นและฝึกกีฬา ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ที่ดื่ม น้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำห้องส้วมยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และครูพลศึกษามีงานด้านธุรการมากเกินไป

เสงี่ยม พรหมบุญหงส์ (2514: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีวิสัยทัศน์พลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษานอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่และครูพลศึกษาเห็นว่า ความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษามิเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรนั้น โรงเรียนได้จัดสอนครบ ยังขาดอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

วิสูตร กองจินดา (2518: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาครูพลศึกษามิเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษามิจำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามิที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายยังมีไม่เพียงพอ

ส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตร คำรา ประกอบการเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาพลศึกษาใน หลักสูตร ภาควิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและนักเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษาส่วนมากมีเพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดและ ประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

ศรีรัตน์ เสลา (2518: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาครูพลศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของ โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัยจำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากต้องสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียน ส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน การกำหนด วิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของโรงเรียน ครูพลานามัยส่วนใหญ่มี ความเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น เกิดประโยชน์แก่นักเรียนจริงและสามารถปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว แต่บางโรงเรียนไม่สามารถจัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตรได้ เพราะขาดบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ของโรงเรียนยังไม่พร้อม

จันทร์ ม่วงศรี (2519: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัยจำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนวิชาพลานามัยมีไม่เพียงพอและต้องสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตรและคำราอีกมาก ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอ โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

วสันต์ จันทวงศา (2519: 126) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูที่สอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอกับวิชาที่เปิดสอน

เนื้อหาของวิชากับเวลายังไม่เหมาะสม ส่วนวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกในหมวดนี้ไม่เหมาะสมกับบุคลากร และยังขาดอาจารย์ผู้สอน ในด้านสถานที่ อุปกรณ์การสอนไม่ได้มีการจัดเตรียมสำหรับใช้กับหลักสูตรใหม่ เลย

ปริญญานิพนธ์ (2520: 188) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถาม ถามบุคลากรที่มีส่วนในการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าหมวด อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมจำนวน 20 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า หมวดวิชาพลานามัย อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ แบบเรียนมีไม่เพียงพอ และขาดแคลนบุคลากร

วิสิฐ เขมะภาคพันธ์ (2521: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนพณิชยการ จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานครได้จัดทั้งด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการ สำหรับการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติมีจึ้นน้อยมาก การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเน้นในด้านการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนวิชาตามภาคบังคับตามหลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นทดแทน ส่วนปัญหาการสอนวิชาพลศึกษายังคงมีไม่มาก ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และจำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

สำเร็จ มณีเนตร (2522: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลานามัยที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออกจากกัน เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมากแต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย การใช้หลักสูตรโรงเรียนยังเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่พร้อม ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยได้ช่วยเหลือแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม โรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษา การวัดและ

ประเมินผล โรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้ ในส่วนของหลักสูตรเหมาะสม คือกำหนดวิชาเลือก 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเวลาเรียน อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาย หัวหน้าหมวดวิชาให้ความสนับสนุนวิชาพลศึกษา สุขศึกษา

ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523: 108) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียน จำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม วัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียน คือ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดี เสริมสร้างสมรรถภาพ ทางกาย และเสริมสร้างคุณธรรม กิจกรรมที่จัดสอนคือ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และแบดมินตัน ปัญหาที่พบคือ ขาดสถานที่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดค้ำรา เอกสาร คู่มือครู และอุปกรณ์ ครูพลศึกษาไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน ขาดการนิเทศก์ เกี่ยวกับการสอน และขาดการร่วมมือจากครูอื่น

กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523: คัดย่อ) ได้ ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่มีต่อ รายวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพลานามัยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2524" โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา พลานามัย และครูผู้สอน แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองและแบบสำรวจความสนใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร พ.ศ. 2518 ทั้ง ในด้านการดำเนินการสอน และการจัดการเรียนการสอน ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ ขาดความสะดวก ด้านสถานที่ รองลงไปคือ ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอ และขาดวัสดุอุปกรณ์

2. ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โรงเรียนมีความพร้อมที่จะเปิดการสอนวิชาบังคับได้ 21 รายวิชา และวิชาเลือก ได้ 29 รายวิชา

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เห็นว่า มีความพร้อมเหมาะสมและมีคุณค่าเป็นที่สนใจแก่นักเรียน นอกจากนี้ยังควรเพิ่มวิชาเกม เบ็ดเตล็ด เกมพื้นเมือง สีลาศ แคร์บอล และอคิโด ไว้ในหลักสูตรอีกด้วย

ระดับ แก้วผลึก (2524: 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถาม ถามหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 รวม 70 โรงเรียน จำนวน 140 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน
2. กิจกรรมพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล และ วอลเลย์บอล
3. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจบทบาททางพลศึกษาน้อย
4. อุปสรรคในการจัดและการบริหารพลศึกษาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบมากคือ ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของการสอนพลศึกษา
5. หัวหน้าหมวดพลานามัยต้องการให้พลศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสาร คู่มือ และจัดอบรมหรือสัมมนาแก่ครูพลศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2525: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการของครูพลศึกษาโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัยในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา และสำนักงานการศึกษาเอกชน และสำนักงานการศึกษาประถมแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 ของจำนวนประชากร โดยแบ่งเป็นครูพลศึกษา จำนวน 651 คน ครูสุขศึกษา จำนวน 671 คน ครูผู้สอนพลานามัยประถมศึกษา จำนวน 71 คน ผลการวิจัยพบว่า จุดประสงค์ของวิชาพลศึกษาครูผู้สอนเห็นว่ากว้างไป ไม่สามารถปฏิบัติได้บางจุดประสงค์ ด้านการสอนมีความต้องการแผนการสอนและอุปกรณ์การสอน ตลอดจนนักศึกษาด้านการพลศึกษา ที่เปลี่ยนแปลง อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ และต้องการคำแนะนำในเรื่องของการปรับวัสดุอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับวัยและชั้นประถม สิ่งที่ต้องการครูพลศึกษาคงมีส่วนในการสร้างสถานที่ ต้องการ

ให้มีศูนย์กีฬาในกลุ่มโรงเรียน การวัดผลควรมีเกณฑ์ที่แน่นอน สำหรับแต่ละกลุ่มโรงเรียนในแต่ละวิชาต้องให้กรมพลศึกษามีข้อสอบแบบเบ็ดเสร็จ และให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ สิ่งที่ต้องการอย่างมากก็คือ ผู้บริหารมีความเข้าใจในวงการพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามุ่งงานมากนอกเหนือจากการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมากมาย เช่น เป็นผู้ฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนจะเข้าแข่งขัน เป็นครูผู้ปกครองดูแลนักเรียน เป็นที่ปรึกษาชุมชนกีฬาสมัครเล่น และ เป็นเจ้าหน้าที่ลูกเสือ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2526: 16-31) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสู่ศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร ครูพลศึกษาและครูสุขศึกษา ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามีดังนี้

1. ครูพลศึกษาร้อยละ 58.5 มีความเห็นว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนมีปัญหาพอควร
2. วิธีการสอนของครูพลศึกษาที่ใช้กัน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.3 ใช้วิธีสอนแบบสาธิต
3. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.1 มีความเห็นว่า อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่จำนวนไม่เพียงพอ
4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 92.0 ต้องการได้หนังสือประกอบการสอนเพิ่มเติม
5. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 24.1 ต้องการให้ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษานิเทศในเรื่องเทคนิคการสอนพลศึกษาเพื่อช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอน

วิจิตร ลัดดาพันธ์ (2527: 43-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยใช้แบบประเมินสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาไปประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 30 โรงเรียน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาด้านการจัดการเรียนและการจัดพลศึกษาพิเศษ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 23.53 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.36 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ที่วางไว้ สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในด้านนี้อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร คู่มือการค้นคว้าทางพลศึกษาขาดแคลนและขาดการแนะนำจากศึกษานิเทศก์

ทรงเดช เสมอคำ (2528: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร ครูพลศึกษาใน เขตการศึกษา 7 จำนวน 14 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่าง 138 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนที่มีปัญหามากที่สุดคือ ครูต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ปัญหาน้อยที่สุดคือ สุขภาพของครูผู้สอนและการขาดวุฒิทางพลศึกษา
2. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนที่มีปัญหาปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากศึกษานิเทศก์ และไม่ได้เข้ารับการอบรมในเรื่องเทคนิคและการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลง ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าทำการแข่งขัน
3. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ที่มีปัญหามากคือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และที่อาบน้ำของครูและนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน
4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารที่มีปัญหามากคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนปัญหาที่มีน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน และไม่สามารถที่จะร่วมงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้
5. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน
6. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน
7. ครูพลศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

บุญชัย ทันสมัย (2528: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารจำนวน 143 คน หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยมจำนวน 78 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 142 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 395 คน (83 โรงเรียน) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การแต่งกายทั่ว ๆ ไป

ของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ขนาดสถานที่สำหรับการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในร่ม ขนาดสถานที่สำหรับ เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และสถานที่ทำความสะอาด ร่างกายภายหลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษานักเรียนมีปัญหาคือการ เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา และขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการนิเทศการสอน แก่ครูพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ขาดการช่วยเหลือประสานงานแนะนำและการจัดทำเอกสาร คู่มือ บริการแก่ครูพลศึกษา

2. หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามยมีความเห็น เกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชา พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากได้แก่ ครูพลศึกษาขาด ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ขนาดสถานที่เปลี่ยน เครื่องแต่งตัวสำหรับนักเรียน สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และสถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม นักเรียนมีปัญหาคือการทำความสะอาด ร่างกายภายหลังจากเรียนและก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาคือการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ผู้บริหารขาดการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูพลศึกษาและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา ผู้บริหารขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญในการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษาที่โรงเรียน ขาดการช่วยเหลือประสานงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการแนะนำในการเลือกใช้ตำรา เอกสาร และคู่มือการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชา พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ จำนวนนักเรียน แต่ละชั้นมากเกินไป ขนาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียน นักเรียนมีปัญหาคือเรื่องทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนและก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาคือการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษาและขาดการ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจต่อครูพลศึกษา ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และไม่ เห็นความสำคัญในการจัดการสอนวิชาพลศึกษา ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดความร่วมมือ ประสานงานเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน ขาดการนิเทศการสอนและความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐาน และโปรแกรมประเมินผลทางพลศึกษา

4. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ อัตราส่วนของครูพลศึกษาค่อนข้างน้อย จำนวนนักเรียนไม่เหมาะสม นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกรายวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมทางพลศึกษาและสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมในร่ม นักเรียนอยากเล่นมากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐาน ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการจัดการสอนวิชาพลศึกษา และไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษา

ชลอ เขียวฉลว (2530: 62-64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 1 จำนวน 48 โรงเรียน รวม 192 ชุด ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับมากที่สุดคือ แขนด์บอล รองลงมาคือวอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ ตามลำดับ วิชาเลือกที่เปิดสอนมากที่สุดคือ ฟุตบอล รองลงมาคือ ฮอกกี้น้ำ และ เซปักคตะกร้อ จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบส่วนใหญ่ 31 - 40 คน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีการทำแผนการสอน และโครงการสอนระยะยาวทุกเทอม โสคตศนุปรณที่ครูพลศึกษานำมาช่วยสอนส่วนใหญ่จะเป็นรูปภาพ รองลงมาคือ เทปโทรทัศน์ สาเหตุที่ต้องงดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาคือ ครูพลศึกษาต้องนำนักกีฬาไปแข่งขัน กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นส่วนใหญ่คือ การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอ วิชาที่ประสบปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกคือ แบดมินตัน ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมากคือ นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอและครูพลศึกษามีงานในหน้าที่มากเกินไป ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมากคือ สถานที่ในร่มสำหรับการสอนมีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และขาดโสตทัศนูปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น สไลด์ รูปภาพ เป็นต้น นอกเหนือจากนี้ครูพลศึกษามีความเห็น

ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ สนามไม่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ อุปกรณ์ทางผลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาผลศึกษา ครูผลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมาก คือขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กฤษณ์ กสิกร (2530: คัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูผลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จำนวน 98 โรงเรียน รวม 392 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่า โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กิจกรรมผลศึกษาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียนในด้านสถานที่ มีการนิเทศทางผลศึกษาในโรงเรียนโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกทางผลศึกษา สถานที่เรียนผลศึกษามีไม่เพียงพอ การประเมินผลการเรียนวิชาผลศึกษากลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ตั้งเกณฑ์ สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสบมาก ได้แก่ นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ครูผลศึกษาไม่นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในการสอนผลศึกษา ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย การประเมินผลการเรียนไม่สามารถทำได้ครบทุกด้าน และขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

งานวิจัยในต่างประเทศ

เบคเกอร์ (Becker 1971: 5172-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาสำหรับชายในมหาวิทยาลัยชุมชนรัฐโอเรกอน" โดยส่งแบบสอบถามถามครูผู้สอนผลศึกษาจำนวน 12 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนวิชาผลศึกษาอยู่ในระดับดี การจัดกิจกรรมผลศึกษายังคงปรับปรุงอยู่อีก อุปกรณ์ยังมีไม่เพียงพอ ด้านวุฒิของผู้สอนผลศึกษาควรส่งเสริมให้มีการศึกษาเพิ่มเติมให้สูงขึ้น

คอร์ริ (Korri 1971: 5181-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของครูพลศึกษาสตรีและความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการสอนของผู้เรียนวิชาเอกพลศึกษาในรัฐมินเนโซตา" โดยใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน

โคเกอร์ (Coker 1972: 1484-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐหลุยเซียนา" โดยส่งแบบสอบถาม ถามผู้สอนพลศึกษาจำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษาจำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชาย ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ยังคงขาดผู้ทำงานทางด้านนี้ รวมทั้งการวางแผนงาน สำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาเตรียมการสอนอย่างดีแต่ผลได้ไม่เท่าที่ควร

เบสท์แมน (Bestman 1975: 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสหพันธ์แห่งเมืองอานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลของคุณภาพและประโยชน์ในปัจจุบันของโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสหพันธ์แห่งเมืองอานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยการใช้แบบสำรวจของนิลสัน (Neilson Score Card) พบว่า

1. คณะผู้ทำการสอนต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. โดยทั่วไป ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
4. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอและเหมาะสม
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดเลย
7. ขาดคำราและคู่มือในการเรียนการสอนของครูพลศึกษา

วัตกิน (Watkin 1983: 705-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โรงเรียนมัธยมศึกษา และผลกระทบที่มีต่อการเข้าร่วมอย่างค่อนเนื่องในกิจกรรมทางพลศึกษาในวิทยาลัยในรัฐ นิวเซาท์เวลส์ ออสเตรเลีย" โดยใช้แบบสอบถาม ถาถามนักศึกษาในวิทยาลัยจำนวน 260 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อสภาพการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่ ต่างกันด้วย ความแตกต่าง เห็นได้ชัดระหว่างหญิงและชาย โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมาก ในการค่อนเนื่องของการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชายผู้ซึ่ง เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายที่มีกิจกรรมน้อยอย่างให้เข้าร่วม และองค์ประกอบ 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มี แผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงได้ขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน (สหศึกษาหรือไม่) รวมทั้ง ครูพลศึกษาที่มีความเป็นกันเอง มีชีวิตชีวาน่าเลื่อมใส มีความรู้ดี จะเป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นผล กระทบต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างค่อนเนื่องของนักศึกษาที่จะทำกิจกรรมต่อไป